

- показники ефективності використання персоналу;
- показники якості мотиваційної системи.

Отже, на кожному підприємстві, потрібен індивідуальний підхід до оцінювання кадрової безпеки, виходячи із спеціалізації підприємства. Для формування найбільш повної інформації про кадрову безпеку підприємства слід дотримуватися комплексних рішень, що стосується і критерію кадрової безпеки, що може розглядатися і як показник рівня реалізації трудового потенціалу.

Список використаних джерел:

1. Кравченко В. О. Інноваційний розвиток як основа економічної безпеки підприємства / В. О. Кравченко // Науковий вісник ОНЕУ. Всеукраїнська асоціація молодих науковців. – Науки: економіка, політологія, історія. – 2013. – № 26 (205). – 255 с. – С. 122–131.
2. Живко З. Б. Економічна безпека підприємства: сутність, механізми забезпечення, управління. Монографія / З. Б. Живко. – Львів: Ліга-Прес, 2012. – 230 с.
3. Мехеда Н. Г. Соціально-мотиваційні складові кадрової безпеки / Н. Г. Мехеда, А. І. Маренич // Фінансовий простір / Черкаський інститут банківської справи Університету банківської справи НБУ (м. Київ). – м. Черкаси. – №2 (6) 2012. – С. 38–45.

СУЧАСНИЙ СТАН ДЕПОЗИТНИХ ОПЕРАЦІЙ

Фісенко О. С., бакалавр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова.

Для ведення своєї діяльності банкам недостатньо власних коштів, тому для них залучення додаткових ресурсів є головним завданням. До залучених коштів банку належить: кошти на депозитних рахунках банківських клієнтів, кошти, отримані від випуску та продажу боргових зобов'язань банку (облігацій та векселів), кошти, отримані від інших комерційних банків, позики, отримані від НБУ та інших кредитних установ. Найбільшу частку в залучених коштах банку займають депозитні операції. Тому дослідження сучасного стану залучення та пошуку шляхів удосконалення коштів на депозитні рахунки є досить актуальним.

Депозитний ринок є важливим елементом у структурі фінансового ринку. Залучення банком коштів дозволяє йому розширити можливості кредитних операцій, що і створює базу для отримання доходів (прибутку). Так, розміщення грошових коштів у депозити для клієнтів банку дає можливість отримувати стабільний дохід в національній та іноземній валюті у вигляді проценту протягом певного часу; збільшувати суму своїх заощаджень за рахунок процентного доходу; мінімізувати ризики втрати коштів тощо.

Залучення тимчасово вільних коштів у депозити сприяє підвищенню ліквідності банку; збільшенню обсягів активних операцій та формуванню їх ефективної структури; прискоренню безготівкових розрахунків; зменшенню вартості ресурсів порівняно з міжбанківськими кредитами [1].

Варто відмітити, що ринок депозитних вкладів на сьогоднішній день є достатньо насиченим. Практично кожна банківська установа пропонує клієнтам

розміщувати грошові кошти на депозитах. Усі програми, які вимагає ринок банківських послуг, уже на ньому присутні: лояльність та максимальні ставки.

За строками використання коштів вклади (депозити) клієнтів банку поділяються на: депозити на вимогу та строкові вклади.

До вкладів на вимогу належать залишки тимчасово вільних коштів клієнтів банку на поточних рахунках, які надають на не визначений термін, та можуть бути вилучені у будь-який час.

Строкові депозити є найбільш стабільною частиною придбаних ресурсів, що дає банку можливість здійснювати кредитування на більш тривалі строки та під вищий відсоток. Оптимальний рівень строкових депозитів у ресурсній базі має становити не менш як 50% [2].

В останні роки зберігається тенденція до збільшення обсягу депозитів в іноземній валюті, порівняно з динамікою збільшення гривневих депозитів. Депозитний ринок переживає повільне відродження після падіння, викликаного військово-політичною невизначеністю та девальвацією національної валюти [3].

Варто зауважити, що в цілому депозитні операції в Україні розвивається і стають більш популярними, хоча цей процес як у регіональному розрізі, так і серед самих банківських установ, залежно від їх величини капіталу, є нерівномірним. Ефективна реалізація депозитних операцій вкрай важлива для банківських установ, оскільки сприяє вдосконаленню банківської діяльності в процесі залучення грошових коштів та збереженню їх конкурентних переваг.

Список використаних джерел:

1. Кириленко В. Депозитна політика комерційного банку / В. Кириленко / Банківська справа. – 2014. – С. 53–55
2. Дмітрієта О. А. Оптимізація депозитної діяльності комерційного банку / О. А. Дмітрієва // Фінанси України. – 2014. – № 5.
3. Чуйко Д. О. Особливості аналізу депозитних операцій комерційних банків. / Д. О. Чуйко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// www.repository.hney.edu.ua](http://www.repository.hney.edu.ua)

ФІНАНСОВІ РИЗИКИ В ІННОВАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Фурсова В. А., канд. екон. наук, доцент, Жук С. В., студент, Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського "ХАІ"

З кожним роком інноваційна діяльність набуває дедалі більшої популярності серед українських підприємств. Це й не дивно, оскільки модернізація устаткування, використання новітніх технологій позитивно впливає на виробничий процес. Проте варто розуміти, що саме інноваційна діяльність пов'язана з виникненням ризиків, а вони в свою чергу посилюють зростання невизначеності умов господарювання. Серед усіх ризиків, які пов'язані з інноваційною діяльністю основними являються фінансові ризики.